

det høje Landsting gaar ind paa at give Valgret, hvorimod det selvfølgelig, naar det sætter Skattecensus op til 1,000 Kr. ikke gaar ind paa at give de Kvinder Valgret, som betale direkte Skat af 800 Kr. Det mener jeg er i allerhøjeste Grad forkasteligt, og ihvorvel jeg meget nødig vil være med til at stemme mod Fremskridt — og det er jo et Fremskridt, at „de 1,000 Kr.s Kvinder“, om jeg saa maa kalde dem, faa Valgret — er jeg dog noget i Tvivl, om jeg tør driste mig til at stemme derfor, medmindre ogsaa de Kvinder, som have 800 Kr. i Indtægt, faa Valgret. Naturligvis maa samtidig Mænd med 800 Kr. ogsaa have det.

Mit Standpunkt over for Lovforslaget, som det altsaa foreligger nu, og for saa vidt som jeg da kan udtale mig paa mit Partis Vegne i den Retning, er naturligvis dette, at naar vi ikke faa Valgretten udvidet til dem, som betale Skat af 800 Kr., maa vi hellere blive ved at leve paa det, vi have. Skulle vi efterkomme den Anmodning, som kommer fra den konservative Retning, om at gaa ind paa Forholdstalsvalgmaaden, vil jeg haabe, at det høje Folketings Flertal vil støtte mig i den Betragtning, at det kun lader sig gøre paa den ene Maade, at vi samtidig udvide Valgretten til alle skatteyndende Borgere og Borgerinder i Kommunen.

Foruden disse Forandringer, som jeg nu har omtalt, har Landstinget vedtaget en Række andre Forandringer, som jeg ikke skal opholde mig særlig ved. Dog skal jeg gøre en Bemærkning i Anledning af, at man i Landstinget har forandret Loven derhen, at der kun skal finde Valg Sted hvert tredje Aar, hvad for øvrigt ogsaa det ærede Medlem for Københavns 3dje Valgkreds (Alf. Christensen) har berørt. Jeg er ogsaa en bestemt Modstander af denne Forandring. Den vigtigste Grund, jeg har set fremført derfor, er, at saaledes er det omkring i Provinserne og paa Landet. Der har man kun Valg hvert tredje Aar, hvorfor skulde vi saa ikke have den samme Tid her i København? Jeg maa sige, at det er urimeligt at sammenstille Provinserne og det øvrige Land med København i den Retning. København er nu en Gang bleven en Storstad, og der rører sig mangt og meget mere i København end omkring i Provinserne. Det er i højeste Grad forkert, hvis man skal have Valg hvert tredje Aar i Stedet for, at man indtil Dato har haft det hvert Aar. Jeg har set endnu en Grund, som ogsaa blev berørt af det ærede Medlem for Køben-

havns 3dje Valgkreds, og det er den, at man vil have Ro. Ja, det er meget rigtigt, de ville have Ro, og Ro kan være en god Ting, Ro til at arbejde skal man i alt Fald have; men man kan ogsaa have alt for megen Ro; og jeg tror under alle Omstændigheder, at det ikke skader, at der en Gang imellem bliver Røre, og at de gode Borgerrepræsentanter ved Valgene komme til at høre og mærke, hvad det er, som rører sig ude blandt de Folk, hvis Interesser de sidde for at varetage. Jeg var derfor mest stemt for, at vi blev ved den gamle Ordning og havde Valg hvert Aar, men jeg gik ogsaa med den Gang til at stemme for, at det blev hvert andet Aar i Stedet for hvert Aar. Jeg vil i hvert Fald haabe, at vi ogsaa kunne blive enige om at faa dette forandret, saa at det under alle Omstændigheder bliver, som vi først have vedtaget det, hvert andet Aar. — Der er sket en anden Forandring, som jeg ogsaa skal tillade mig at gøre en Bemærkning til, og det er Slutningsbestemmelsen i Loven om, at den skal revideres om 6 Aar. Jeg er en bestemt Modstander af, at der saaledes, naar man vedtager en Lov, sættes ind i Loven, at den til den og den Tid skal revideres. Specielt er jeg paa dette Omraade en bestemt Modstander af det, og jeg kan ikke se Nødvendigheden deraf. Jeg har lagt Mærke til, at der menes, at inden den Tid kan Københavns Kommune maaske være langt større, end den er nu. Der er jo Tale om at drage en Del af de nærmestliggende Landkommuner ind under Københavns Kommune, og det skulde være af den Grund, at man vilde fastsætte her i Loven, at den skulde revideres om 6 Aar. Men om det skulde ske — og det er jo i hvert Fald tvivlsomt endnu — og man vilde tage Hensyn dertil allerede nu ved denne Lov, er der jo ikke det ringeste i Vejen for, at man i Loven kan indsætte en Bestemmelse om en Forøgelse af Antallet af Borgerrepræsentanter i Københavns Kommunalbestyrelse, hvis en saadan Udvidelse skulde finde Sted. Det kan jo meget godt lade sig gøre ved administrativ Foranstaltning. Indenrigsministeren kan jo meget godt faa Bemyndigelse til at gøre dette, hvis noget saadant skulde ske. Men at sætte ind i Loven, at den skal revideres om 6 Aar, hvad enten en saadan Udvidelse finder Sted eller ikke, mener jeg er i allerhøjeste Grad forkert. De ny Repræsentanter vilde daarligt være komne til at arbejde i alt Fald, hvis det skulde gaa igennem, at Halvdelen skulde afgaa hveet tredje Aar.